

31998L0026

L 166/45

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

11.6.1998

DYREKTYWA 98/26/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 19 maja 1998 r.****w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

usług i liberalizacji przepływu kapitału, oraz realizacji Unii Gospodarczej i Walutowej.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności jego art. 100a,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Instytutu Walutowego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 189b Traktatu ⁽⁴⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Raport Lamfalussy'ego z 1990 r. dla gubernatorów banków centralnych krajów G-10 wskazał na istotne ryzyko systemowe właściwe dla systemów płatności funkcjonujących na podstawie kilku typów prawnych regulujących kompensowanie płatności, w szczególności kompensowanie wielostronne; zmniejszenie ryzyka prawnego związanego z uczestnictwem w systemach rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym ma fundamentalne znaczenie, biorąc pod uwagę coraz wyższy stopień rozwoju tych systemów.
- (2) Zagadnieniem najwyższej wagi jest również zmniejszenie poziomu ryzyka związanego z uczestnictwem w systemach rozrachunku papierów wartościowych, w szczególności, gdy istnieją ściśle powiązania pomiędzy takimi systemami i systemami płatności.
- (3) Celem niniejszej dyrektywy jest przyczynienie się do sprawnego i efektywnego pod względem kosztów funkcjonowania porozumień w zakresie rozrachunku płatności transgranicznych i papierów wartościowych w ramach Wspólnoty, co wzmacnia swobodę przepływu kapitału na rynku wewnętrznym; tym samym niniejsza dyrektywa wspiera postęp, jaki poczyniono w celu stworzenia rynku wewnętrznego, a w szczególności swobody świadczenia

- (4) Pożądane jest, aby systemy prawne Państw Członkowskich zmierzały do wyeliminowania zakłóceń w systemie, spowodowanych postępowaniem upadłościowym wobec uczestnika tego systemu.

- (5) Propozycja dyrektywy o reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych przedłożona w 1985 r. i uzupełniona dnia 8 lutego 1988 r. jest jeszcze w toku postępowania przed Radą; konwencja o postępowaniu upadłościowym, której tekst przyjęto dnia 23 listopada 1995 r. na spotkaniu Państw Członkowskich w ramach Rady, nie dotyczy przedsiębiorstw ubezpieczeniowych, instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych.

- (6) Niniejsza dyrektywa ma na celu objęcie systemów płatności i systemów rozrachunku papierów wartościowych zarówno krajowych, jak i transgranicznych; niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do systemów funkcjonujących w ramach Wspólnoty i do zabezpieczenia ustanowionego przez ich uczestników, czy to ze Wspólnoty, czy z państw trzecich, w związku z uczestnictwem w tych systemach.

- (7) Państwa Członkowskie mogą stosować przepisy niniejszej dyrektywy odnośnie do instytucji krajowych, bezpośrednio uczestniczących w systemach państw trzecich, i do zabezpieczenia dostarczonego w związku z uczestnictwem w takich systemach.

- (8) Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość wskazania jako systemu podlegającego niniejszej dyrektywie takiego systemu, którego głównym przedmiotem działania jest zamykanie rozliczeń papierów wartościowych, nawet jeżeli system taki w ograniczonym stopniu zajmuje się także towarowymi instrumentami pochodnymi.

- (9) Redukcja ryzyka systemowego wymaga w szczególności finalności rozliczeń i wykonalności zabezpieczenia; zabezpieczenie obejmuje wszystkie środki przekazane przez uczestnika innym uczestnikom systemów płatności i/lub systemów rozrachunku papierów wartościowych w celu zabezpieczenia praw i zobowiązań w związku z tym systemem, w tym umowy o odkupie, ustawowe prawa zastawu i transfery powiernicze; zważywszy, że przepisy prawa krajowego dotyczące zabezpieczenia, jakie może być stosowane, nie powinny zależeć od definicji zabezpieczenia w niniejszej dyrektywie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 207 z 18.7.1996, str. 13 i Dz.U. C 259 z 26.8.1997, str. 6.

⁽²⁾ Opinia wydana dnia 21 listopada 1996 r.

⁽³⁾ Dz.U. C 56 z 24.2.1997, str. 1.

⁽⁴⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 9 kwietnia 1997 r. (Dz.U. C 132 z 28.4.1997, str. 74), wspólne stanowisko Rady z dnia 13 października 1997 r. (Dz.U. C 375 z 10.12.1997, str. 34) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 stycznia 1998 r. (Dz.U. C 56 z 23.2.1998). Decyzja Rady z dnia 27 kwietnia 1998 r.

- (10) Niniejsza dyrektywa poprzez objęcie zabezpieczenia zapewnianego w związku z operacjami banków centralnych Państw Członkowskich w aspekcie ich roli banków centralnych, w tym operacjami polityki pieniężnej, wspomaga Europejski Instytut Walutowy w promowaniu efektywności płatności transgranicznych, mającym na względzie przygotowanie trzeciego etapu Unii Gospodarczej i Walutowej i przyczynia się w ten sposób do rozwoju niezbędnych ram prawnych, w których przyszły Europejski Bank Centralny może rozwijać swoją politykę.
- (11) Zlecenia transferu i ich kompensowanie powinny być prawnie wymagalne w jurysdykcjach wszystkich Państw Członkowskich i być wiążące dla osób trzecich.
- (12) Zasady finalności kompensowania nie powinny uniemożliwiać systemom sprawdzenia przed dokonaniem kompensowania, czy zlecenia wprowadzone do systemu są zgodne z zasadami tego systemu i czy pozwalają na dokonanie rozrachunku w tym systemie.
- (13) Żaden z przepisów niniejszej dyrektywy nie powinien uniemożliwiać uczestnikowi lub osobie trzeciej wykonania jakichkolwiek praw lub roszczeń wynikających z podstawowej transakcji, na mocy których mogą oni mieć prawo do zwrotu lub restytucji z tytułu zlecenia transferu wprowadzonego do systemu, np. w przypadku oszustwa czy błędu technicznego, dopóki nie prowadzi to ani do cofnięcia kompensowania, ani do odwołania zlecenia transferu w systemie.
- (14) Konieczne jest zapewnienie, że zlecenia transferu nie mogą być odwołane po upływie momentu zdefiniowanego przez zasady tego systemu.
- (15) Konieczne jest, aby Państwo Członkowskie powiadomiło niezwłocznie inne Państwa Członkowskie o otwarciu postępowania upadłościowego wobec uczestnika systemu.
- (16) Postępowanie upadłościowe nie powinno działać wstecz odnośnie do praw i zobowiązań uczestników systemu.
- (17) W przypadku postępowania upadłościowego wobec uczestnika systemu niniejsza dyrektywa dodatkowo ma na celu określenie, które prawo upadłościowe ma zastosowanie do praw i zobowiązań tego uczestnika w związku z jego uczestnictwem w systemie.
- (18) Zabezpieczenie powinno być wyłączone ze skutków prawa upadłościowego stosowanego wobec niewypłacalnego uczestnika.
- (19) Przepisy art. 9 ust. 2 powinny odnosić się jedynie do rejestru, rachunku lub scentralizowanego systemu depozytowego, dowodzącego istnienia praw własności lub praw do dostawy lub transferu odpowiednich papierów wartościowych.
- (20) Celem przepisów art. 9 ust. 2 jest zapewnienie, że jeżeli uczestnik, bank centralny Państwa Członkowskiego lub przyszły Europejski Bank Centralny posiada obowiązujące i skuteczne zabezpieczenie, ustanowione przez prawo Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się odpowiedni rejestr, rachunek lub scentralizowany system depozytowy, wówczas moc prawna i wymagalność tego zabezpieczenia w stosunku do systemu (i jego operatora) i w stosunku do każdej innej osoby występującej z roszczeniem bezpośrednio lub pośrednio przez ten system, powinna być określona jedynie z punktu widzenia prawa tego Państwa Członkowskiego.
- (21) Przepisy art. 9 ust. 2 nie mają na celu zakłócenie funkcjonowania i skuteczności prawa Państwa Członkowskiego, na którego mocy ustanowiono papiery wartościowe, lub prawa Państwa Członkowskiego, w którym papiery wartościowe mogą być zlokalizowane (w tym, bez ograniczenia, prawa dotyczącego tworzenia, własności lub przenoszenia takich papierów wartościowych lub praw do takich papierów wartościowych) i nie powinny być interpretowane w ten sposób, że każde zabezpieczenie będzie bezpośrednio wykonalne lub będzie przyjmowane w każdym Państwie Członkowskim w sposób inny niż zgodnie z prawem tego Państwa Członkowskiego.
- (22) Pożądane jest, aby Państwa Członkowskie podjęły starania w celu ustanowienia zadowalających powiązań pomiędzy wszystkimi systemami rozrachunku papierów wartościowych, objętymi niniejszą dyrektywą, w celu promowania maksymalnej przejrzystości i prawnej pewności transakcji związanych z papierami wartościowymi.
- (23) Przyjęcie niniejszej dyrektywy stanowi najodpowiedniejszy sposób realizacji wyżej wymienionych celów i nie wykracza poza to, co jest konieczne dla ich osiągnięcia,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

SEKCJA I

ZAKRES ZASTOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przepisy niniejszej dyrektywy stosują się do:

- a) każdego systemu, jak zdefiniowano w art. 2 lit. a), podlegającego prawu Państwa Członkowskiego i działającego w dowolnej walucie, ecu lub w różnych walutach, które system taki wzajemnie wymienia;

- b) każdego uczestnika takiego systemu;
- c) zabezpieczenia dostarczonego w związku z:
 - uczestnictwem w systemie, lub
 - operacjami przeprowadzanymi przez banki centralne Państw Członkowskich w ramach wykonywania przez nie funkcji banków centralnych.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) termin „system” oznacza formalne porozumienie:
 - pomiędzy trzema lub więcej uczestnikami, nie wliczając w to agenta rozrachunkowego, partnera centralnego, izby rozliczeniowej, uczestnika pośredniego, jeżeli tacy występują, w którym obowiązują wspólne zasady i jednolite ustalenia służące realizacji zleceń transferu pomiędzy uczestnikami,
 - podlegające wybraniu przez uczestników prawu Państwa Członkowskiego, jednakże uczestnicy mogą wybrać prawo tylko takiego Państwa Członkowskiego, w którym co najmniej jeden z nich ma swoją siedzibę główną, oraz
 - nienaruszające innych, bardziej restrykcyjnych, powszechnie obowiązujących warunków ustanowionych przez prawo krajowe, wskazane jako system i zgłoszone Komisji przez Państwo Członkowskie, którego prawo jest stosowane, po zaakceptowaniu przez to Państwo Członkowskie zasad funkcjonowania tego systemu.

Z zachowaniem warunków zawartych w pierwszym akapicie Państwo Członkowskie może wskazać jako system takie formalne porozumienie, którego działalność polega na realizacji zleceń transferu, jak zdefiniowano w lit. i) tiret drugie, i które w ograniczonym zakresie realizuje zlecenia odnoszące się do innych instrumentów finansowych, gdy to Państwo Członkowskie uzna, że wskazanie takie jest zasadne ze względu na ryzyko systemowe.

Państwo Członkowskie może również, w indywidualnych przypadkach, wskazać jako system takie formalne porozumienie pomiędzy dwoma uczestnikami, nie uwzględniając agenta rozrachunkowego, partnera centralnego, izby rozliczeniowej ani uczestnika pośredniego, jeżeli tacy występują, gdy to Państwo Członkowskie uzna, że wskazanie takie jest zasadne ze względu na ryzyko systemowe;

- b) termin „instytucja” oznacza:
 - instytucję kredytową, jak zdefiniowano w art. 1 tiret pierwsze dyrektywy 77/780/EWG⁽¹⁾, włączając instytucje wymienione w wykazie zawartym w art. 2 ust. 2 tej dyrektywy, lub

- firmę inwestycyjną, jak zdefiniowano w art. 1 pkt 2 dyrektywy 93/22/EWG⁽²⁾, z wyjątkiem instytucji wymienionych w wykazie zawartym w art. 2 ust. 2 lit. a)–k) tej dyrektywy, lub
- organy władzy publicznej i przedsiębiorstwa przez nie gwarantowane, lub
- wszelkie przedsiębiorstwa, których siedziby główne znajdują się poza terytorium Wspólnoty, których funkcje odpowiadają funkcjom instytucji kredytowych lub firm inwestycyjnych Wspólnoty, jak zdefiniowano w tiret pierwszym i drugim,

które uczestniczą w systemie i które ponoszą odpowiedzialność za wykonanie zobowiązań finansowych wynikających z realizacji zleceń transferu w tym systemie.

Jeżeli system jest nadzorowany zgodnie z ustawodawstwem krajowym i realizuje jedynie zlecenia transferu, jak zdefiniowano w lit. i) tiret drugie, jak również płatności wynikające z takich zleceń, Państwo Członkowskie może zadecydować, że przedsiębiorstwa, które uczestniczą w takim systemie i ponoszą odpowiedzialność za wypełnienie zobowiązań finansowych wynikających z realizacji zleceń transferu w tym systemie, mogą być uznane za instytucje, pod warunkiem że co najmniej trzech uczestników takiego systemu należy do kategorii, o których mowa w pierwszym akapicie, i że decyzja taka jest zasadna ze względu na ryzyko systemowe;

- c) termin „partner centralny” oznacza podmiot umiejscowiony między instytucjami w systemie, który działa jako wyłączny kontrahent tych instytucji odnośnie do ich zleceń transferu;
- d) termin „agent rozrachunkowy” oznacza podmiot udostępniający instytucjom i/lub partnerowi centralnemu uczestniczącym w systemach rachunki rozliczeniowe, poprzez które w takich systemach dokonywany jest rozrachunek zleceń transferu, oraz, w niektórych przypadkach, udzielający kredytu do celów rozrachunkowych tym instytucjom i/lub partnerom centralnym;
- e) termin „izba rozliczeniowa” oznacza podmiot ponoszący odpowiedzialność za wyliczenie pozycji netto instytucji, partnera centralnego i/lub agenta rozrachunkowego, jeżeli tacy występują;
- f) termin „uczestnik” oznacza instytucję, partnera centralnego, agenta rozrachunkowego lub izbę rozliczeniową.

Zgodnie z zasadami systemu ten sam uczestnik może działać jako partner centralny, agent rozrachunkowy lub izba rozliczeniowa lub realizować część lub całość tych zadań.

⁽¹⁾ Pierwsza dyrektywa Rady 77/780/EWG z dnia 12 grudnia 1977 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz.U. L 322 z 17.12.1977, str. 30). Dyrektywa zmieniona ostatnio przez dyrektywę 96/13/WE (Dz.U. L 66 z 16.3.1996, str. 15).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 93/22/EWG z dnia 10 maja 1993 r. w sprawie usług inwestycyjnych w zakresie papierów wartościowych (Dz.U. L 141 z 11.6.1993, str. 27). Dyrektywa zmieniona ostatnio przez dyrektywę 97/9/WE (Dz.U. L 84 z 26.3.1997, str. 22).

Państwo Członkowskie może zdecydować, że do celów niniejszej dyrektywy uczestnik pośredni może być uznany za uczestnika, jeżeli jest to zasadne ze względu na ryzyko systemowe i pod warunkiem że uczestnik pośredni jest znany systemowi;

g) termin „uczestnik pośredni” oznacza instytucję kredytową zdefiniowaną w lit. b) tiret pierwsze, posiadającą stosunki umowne z instytucją uczestniczącą w systemie i realizującą zlecenia transferu, jak zdefiniowano w lit. i) tiret pierwsze, która umożliwia wyżej wymienionej instytucji kredytowej przekazywanie zleceń transferu przez system;

h) termin „papiery wartościowe” oznacza wszystkie instrumenty, o których mowa w części B Załącznika do dyrektywy 93/22/EWG;

i) termin „zlecenie transferu” oznacza:

— każde wystawione przez uczestnika zlecenie przekazania do dyspozycji odbiorcy kwoty pieniężnej w formie zapisu księgowego na rachunkach instytucji kredytowej, banku centralnego lub agenta rozrachunkowego lub każde zlecenie, które powoduje przyjęcie lub wypełnienie zobowiązania płatniczego, jak to określają zasady systemu, lub

— każde wystawione przez uczestnika zlecenie przeniesienia tytułu własności do papierów wartościowych lub roszczeń wynikających z papierów wartościowych w formie zapisu księgowego w rejestrze lub w inny sposób;

j) termin „postępowanie upadłościowe” oznacza wszelkie zbiorcze środki zaradcze przewidziane w prawie Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego, zmierzające do likwidacji uczestnika lub jego reorganizacji, obejmujące zawieszenie lub ograniczenie transferów lub płatności;

k) termin „kompensowanie” oznacza przekształcenie w jedną należność netto lub jedno zobowiązanie netto należności i zobowiązań wynikających ze zleceń transferu, które uczestnik lub uczestnicy albo wydają, albo otrzymują od jednego lub więcej innych uczestników, co daje w wyniku tylko jedną należność netto, która powinna być zaspokojona lub tylko jedno zobowiązanie netto, które powinno być uregulowane;

l) termin „rachunek rozliczeniowy” oznacza rachunek w banku centralnym, u agenta rozrachunkowego lub u partnera centralnego używany do utrzymywania środków pieniężnych lub papierów wartościowych oraz do rozrachunku transakcji pomiędzy uczestnikami w systemie;

m) termin „zabezpieczenie” oznacza wszystkie zbywalne aktywa ustanowione jako zastaw (w tym pieniądze dostarczone jako zastaw), umowę odkupu lub podobną umowę, lub cokolwiek innego, w celu zabezpieczenia praw i zobowiązań, które potencjalnie mogą powstać w związku z systemem lub zostały dostarczone bankom centralnym Państw Członkowskich lub przyszłemu Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

SEKCJA II

KOMPENSOWANIE I ZLECENIA TRANSFERU

Artykuł 3

1. Zlecenia transferu i kompensowanie są prawnie wymagalne i nawet w przypadku postępowania upadłościowego wobec uczestnika są wiążące dla osób trzecich, pod warunkiem że zlecenia transferu zostały wprowadzone do systemu przed momentem otwarcia postępowania upadłościowego, jak zdefiniowano w art. 6 ust. 1.

Gdy, wyjątkowo, zlecenia transferu są wprowadzone do systemu po otwarciu postępowania upadłościowego i są zrealizowane w dniu otwarcia takiego postępowania, będą one prawnie wymagalne i wiążące dla osób trzecich jedynie wtedy, gdy po terminie rozrachunku agent rozrachunkowy, partner centralny lub izba rozliczeniowa udowodnią, że nie wiedzieli ani nie powinni byli wiedzieć o otwarciu takiego postępowania.

2. Żaden przepis ustawowy, wykonawczy, żadna zasada lub praktyka dotyczące unieważnienia kontraktów i transakcji zawartych przed momentem otwarcia postępowania upadłościowego, jak zdefiniowano w art. 6 ust. 1, nie prowadzą do cofnięcia kompensowania.

3. Moment wprowadzenia zlecenia transferu do systemu jest określony przez zasady funkcjonowania tego systemu. Jeżeli w prawie krajowym rządzącym systemem istnieją warunki określające moment wprowadzenia zleceń do systemu, to zasady funkcjonowania systemu muszą być zgodne z tymi warunkami.

Artykuł 4

Państwa Członkowskie mogą postanowić, że otwarcie postępowania upadłościowego wobec uczestnika nie uniemożliwia wykorzystania środków finansowych i papierów wartościowych dostępnych na rachunku rozliczeniowym tego uczestnika w celu wypełnienia jego zobowiązań w systemie w dniu otwarcia postępowania upadłościowego. Ponadto Państwa Członkowskie mogą również postanowić, żeby instrumenty kredytowe takiego uczestnika związane z systemem były wykorzystywane do wypełnienia zobowiązań tego uczestnika w systemie w zamian za dostępne, istniejące zabezpieczenie.

Artykuł 5

Zlecenie transferu nie może być odwołane ani przez uczestnika systemu, ani przez osobę trzecią od momentu zdefiniowanego przez zasady tego systemu.

SEKCJA III**PRZEPISY DOTYCZĄCE POSTĘPOWANIA UPADŁOŚCIOWEGO****Artykuł 6**

1. Do celów niniejszej dyrektywy moment otwarcia postępowania upadłościowego oznacza moment, w którym właściwa władza sądowa lub administracyjna przekazała swoją decyzję.

2. W przypadku podjęcia decyzji zgodnie z ust. 1 właściwa władza sądowa lub administracyjna natychmiast informuje o niej odpowiednią władzę wyznaczoną przez swoje Państwo Członkowskie.

3. Państwo Członkowskie, o którym mowa w ust. 2, natychmiast informuje pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 7

Postępowanie upadłościowe nie wpływa na prawa i obowiązki uczestnika wynikające z jego uczestnictwa lub w związku z uczestnictwem w systemie i nie ma mocy wstecznej w tym zakresie w stosunku do momentu otwarcia takiego postępowania, jak zdefiniowano w art. 6 ust. 1.

Artykuł 8

W przypadku postępowania upadłościowego otwartego wobec uczestnika systemu prawa lub obowiązki wynikające z uczestnictwa lub w związku z uczestnictwem takiego uczestnika w systemie określone są w prawie regulującym ten system.

SEKCJA IV**WYŁĄCZENIE PRAW POSIADACZY DODATKOWEGO ZABEZPIECZENIA Z ODDZIAŁYWANIA SKUTKÓW UPADŁOŚCI STRONY PRZEDKLADAJĄCEJ ZABEZPIECZENIE****Artykuł 9**

1. Prawa:

- uczestnika do zabezpieczenia przekazanego mu w związku z systemem oraz
- banków centralnych Państw Członkowskich lub przyszłego Europejskiego Banku Centralnego do przekazanego im zabezpieczenia

nie są naruszane przez postępowanie upadłościowe wobec uczestnika lub kontrahenta banków centralnych Państw Członkowskich lub przyszłego Europejskiego Banku Centralnego, który dostarczył zabezpieczenie. Takie zabezpieczenie może być zrealizowane w celu zaspokojenia tych praw.

2. Jeżeli jako dodatkowe zabezpieczenie uczestnikom i/lub bankom centralnym Państw Członkowskich lub przyszłemu Europejskiemu Bankowi Centralnemu przekazane są, jak to jest opisane w ust. 1, papiery wartościowe (w tym prawa z papierów wartościowych), a prawa tych podmiotów (lub prawa innego nominata, agenta lub osoby trzeciej działającej w ich imieniu) w odniesieniu do papierów wartościowych są zgodnie z prawem zapisane w rejestrze, na rachunku lub w centralnym systemie depozytowym zlokalizowanym w Państwie Członkowskim, to prawa takich podmiotów jako posiadaczy zabezpieczenia w stosunku do tych papierów wartościowych są określone przez prawo tego Państwa Członkowskiego.

SEKCJA V**PRZEPISY KOŃCOWE****Artykuł 10**

Państwa Członkowskie określają systemy, które zostają objęte zakresem niniejszej dyrektywy, i zgłaszają je Komisji oraz informują Komisję o władzach wyznaczonych zgodnie z art. 6 ust. 2.

System wskazuje Państwu Członkowskiemu, którego prawo stosuje, uczestników tego systemu, w tym uczestników pośrednich, jeżeli tacy są, jak również każdą zmianę w tym zakresie.

Dodatkowo, poza wskazaniem, o którym mowa w drugim akapicie, Państwa Członkowskie mogą nałożyć na systemy działające pod ich jurysdykcją wymagania w zakresie nadzoru lub autoryzacji.

Każdy, kto ma uzasadniony prawnie interes, może zażądać od instytucji informacji o systemach, których jest ona uczestnikiem, i przekazania informacji o głównych zasadach rządzących działaniem tych systemów.

Artykuł 11

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wdrożenia niniejszej dyrektywy do dnia 11 grudnia 1999 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy. W tej informacji Państwa Członkowskie przedstawiają tabelę, z której wynika, jak obowiązujące lub wprowadzone regulacje prawa krajowego odpowiadają każdemu z przepisów niniejszej dyrektywy.

Artykuł 12

Nie później niż w trzy lata od daty, o której mowa w art. 11 ust. 1, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie raport na temat stosowania tej dyrektywy, wraz z załączonymi propozycjami zmian tam, gdzie sytuacja tego wymaga.

Artykuł 13

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie w dniu jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 maja 1998 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J.M. GIL-ROBLES

Przewodniczący

W imieniu Rady

G. BROWN

Przewodniczący